

BORSSZEM JANKÓ

HÓFUVÁS.

Valjon a lelkes hókaparók daczára, nem-é reked meg mégis a masina ?

Előfizetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Exposé a hófuvatban.

ORSZÁGSZERTE hófuvat van
S elakad a hófuvatban

Ember, állat, kocsi, ló.

Hongyülésen gróf Szápáry
Szava hull és lárifári

Néki a sok millió.

Háromszor van négy a hatban,
Ide harmincz, oda hatvan,

Husz vagy ötven — egyre megy.

Tizet ad ki egy a héttel . . .

Fér-e hozzád bármi kétely,

Ó boszorka-egyszeregy!

Van, de nincs ; és volt, ha lenne?

Új kölcsönt netán, ha venne,

Csak hitel kell ő neki;

Semmi baj sincs, szép a távlat,

Nincs felesleg, van hiánylat,

Igy foly az adó be, ki.

S mint a szélvész és a felhő

Szórja künn a felgyülemelő

Utat elvesztő havat;

Benn az ország pénzügyére

Honatyáknak ösvényére

Önt sok számot és szavat.

Hol van ember, a ki tudja,

Hogy a pénzügyeknek utja

Merre visz és hova megy?

Kracholunk-é nemsokára

Avvagy üdv-jövőre vár a

Honmentő rothschildi kegy?

Elakad a honnak atyja,

Mig Szápáry szófuvatja

Kavarog át a legen.

S hogy »se hozzád és se tüled«

Im bevallja — ez becsület! —

Derék Ernuszt Kelemen.

Mind se baj! Mert hála légyen! . . .

Valahogy csak még ma mégyen

Rozzant státus szekerünk.

S hogy az exposé daczára

Ne ragadjon hóba, sárba —

Ó szent Rothschild, légy velünk!

Vasuti gyűlés.

— From our own. —

Mozdonyi Máté. T. gyűlés! Összejöttünk, hogy a dufla gabis miniszterium fegyelmi ukázat vegyük tárgyalás alá. Tessék hozzá szólni!

Sinfy Leonidás. Fegyelem, subordináció, ezt kívánják tőlünk a Gabik. Fegyelem, mily megalázó szó! Én megalázva érzem magamat 1. mint ember, 2. mint magyar ember, 3. mint önérzetes ember, 4. mint tisztviselő, 5. mint a kit Leonidásnak hívnak. . . Igen, én Leonidás vagyok. . . A feleségem próbálta Xerxest játszani, de ott hagyta fogát Thermopylénél. S én, aki a feleségemtől nem ijedtem meg, megszeppenjek a Gabiktól? Én, aki az ő papucsának subordinációját nem türtem, most a Gabik csizmái alá hajtsam büszke derekamat? Soha! Hogy is mondhatná a költő?

Kemény Gábor, Baross Gábor,

És ha volna egész tábor,

Nem ijed meg, aki bátor!

Indítványozom, szólítsuk fel a két Gabit, adják be lemondásukat, különben vád alá helyeztetjük. (Helyes!)

Bárcza Flóris. Mit értenek ők fegyelem alatt? — Azt, hogy a tisztviselő őket az ujságban derekasan össze se szidhassa. (Gyalázat!) Ugy van, gyalázat! Mert ha a tisztviselő a közönséggel gorombáskodhatik, mért ne gorombáskodhassék a miniszterrel is? Hiszen a miniszter is csak a közönségért van! (Igaz!) A miniszter összeszidhassa a tisztviselőt s a tisztviselő ne viszonzhassa? Egyenlőség ez, testvériség ez, szabadság ez? (Nem az, nem az!) Ily körülmények közt tökéletesen jogosult előttemdörgött Sinfy Leonidás indítványa, hogy a Gabik hadd menjenek, de . . . de . . . mégis azt tartom, célszerűbb volna hozzájuk feliratot intézni azon kérelemmel, vonják vissza az ukázat. Ezzel is beérjük. (Ugy van!)

Vágányi Spurius. Én éppen vasutunk érdekében sajnálom az ukázat. Mi alapította meg vonalaink nevezetességét? A sok elkésés, kisiklás, összeütközés. Az utazás a mi vasutainkon érdekes, regényes volt, elütött a többitől. Az ember sohse tudta, mikor és hogyan érkezik meg. És ezentul . . . vége — vége —! A regényesség kedvelői nem találnak többé maguknak való vasutat. Vasutunk olyan lesz, mint a többi. . . Ez nagyon, nagyon fájdalmas. . . Mindamellet az azt hiszem, legóvatosabb és okosabb volna egyszerűen az ukázat tudomásul venni és bevárni, míg ő Excellentiája és ő méltósága magától belátja, hogy a fegyelem kiforgatja vasutunkat régi szép híréből! (Általános helyeslés.)

Pokrócz Ádám (az ajtó előtt esenget.) Tehetyik, mert vasutyik. Mehezt — nek!

ÜFORDÍTÁSOK.

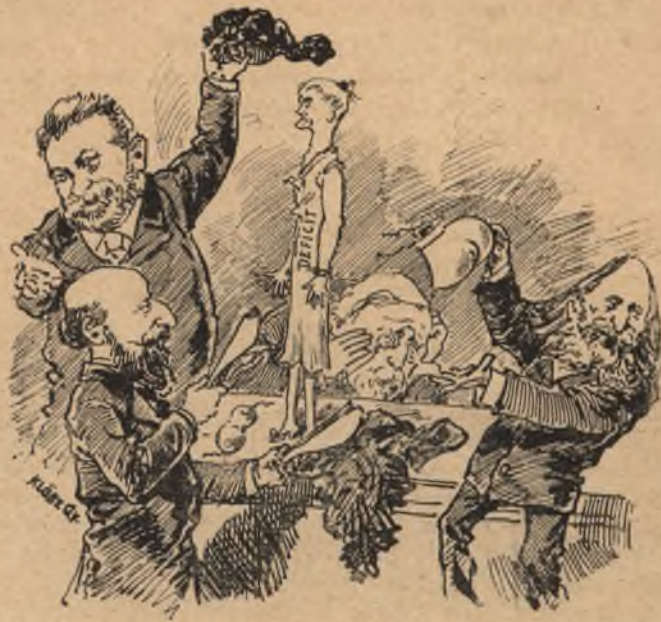
E duobus malis minimum eligendum. = Két malé közül a kisebbik is elegendő.

Senes romani veniunt. = Jönnek a szenes oláhok.

A DEFICZIT.

A hogy azt tetszetősnek gr. Szapáry Gyula prezentálja —

— s amikor a gonoszok elszedik a kis kedves hazug hájait.

Concert.

S mindenki eljött, bár a hófuvat
Ólig borita el minden utat.
A publicumnak crémje volt együtt,
Hallgatni vágyva zengő nyiretyüt.

Csak egy volt épen ki meg nem jelent,
A rendező fájdalmas hirt jelent:
„A hóba rekedt Sarasate Pablo . . .“
Tableau!

Reb Menachem Cziczeszbeiszer
szörnyű átkozódásaiból.

— Omikor van füldrengés,
akor borotváljanak tégedet!
— Járjál decemberbe mezt-
láb, és találjál edj legyezüt!
— Ledjél te edj füispántól a
hitelezű!
— Az özleti évedtül o bilancz
ne ledjen kölönb, mint szerb-holgár
demárkáczionális vonal!
— Ledjél te edj japjó keres-
kedü és menjél el edj dzsentrihez
japjót vásáralni!

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Nem is saddlkozom ozon
rojto, hojd a herr fiun Czopáre
exelencz a modjor államvosótokra
tolta a deficittül a fűhibát. Gan-
dalta mogába bele, hojd iljen
nadj vosot nodjon sokat elbir.

— Igozán nacczerű, hojd a
pápo ü szentsége megköldötte a
ferst Bismarcknak a Krisztos-
rend. Emlékszek edj időre, ami
nem is volta régen, omikor o
pápo egészen mást szerette volna az üvé nyokába okosz-
toni.

— O pápo, a kotholigosoktul a fűrabbinos, köldte
a herr fiun Bismarcknak Krisztos ordó. — Nemetar-
szágba megvárnak, hojd vizonzásol fogja köldenü herr
fiun Bismarck o pápának o Jezsuita-ordó.

— Tetszik nekem a herr fiun Csonáde oreság, oki-
nek o szelei ide-oda dobálják a kölömbüzü karanákok.
Igozán oztot gondolja a Csonáde oreság, hojd a karana
is oljan pántlikás kolopom, omít fojdogálja e szél?

— A mi küriiszt leveleink bizemogs körökben keltik
naly iszonyt, pedig ozok vizmentesek. És a herr fiun Tre-
fort mégis köldi edj orvos a Pasteurhoz a kitül tonolja
meg a jogyitást a vizizonytul.

54. §.

ELSŐ remeke az új államtitkárnak,
Jogászaink téged szürepesve várnak.
S ha van, ki azt vélné: minden vagy, csak jó nem,
Kibékíti számod, amely pompás omen.

Ó ötvennégy! Bachnak kedves systemája!
Névben, tartalomban emlékeztetsz rája.
Bölcs Szentgyörgyi jókért a multakba mégyen.
S lelkesül nyolcvanhat ime ötvennégyen.

Apró hírek.

☉ **Az ellenzék** agyonbeszélni készül a kormány-pártot; de nem számolt azzal, hogy a kormány meg agyonhallgatni készül az ellenzékot.

☉ **A fővárosi tanács** szellőztette a főpóstai mizériákat. Állítólag azt felelte erre a főposta igazgatóság: »hogy mindenki a maga háza előtt seperje a havat!«

☉ **Csanyági bácsi** fejről valami gyöngye szellő lekapta a parókat, s helyébe oda fujta a lengyel koronát.

☉ **A halottégetés** eszméje dühbe hozza Istóczy Győzöt. »Ezt is a zsidók találták ki — azt mondja — és ez a hitvány generáció lépre megy! Tavaly még elevenen akartuk őket elégetni és az idén megelégedjünk azzal, hogy holt zsidókat égethessünk?«

* **Szapary pénzügyminiszter** legközelebb így nyilatkozott: Mit beszélnek a deficit ellen? Hiszen ha deficit nem volna, ha megszűnnék adósságot csinálni, ha rendesen gazdálkodnánk — hová lenne akkor az ország magyar és nemzeti jellege?

Ruczaháti Tarjagos Illés ur hazaffyas pohárköszöntései.

Uram uram *Vermes*
Lajos nemzetközi bajnok
és kormányozható léghajós
úr, szóllok az urhoz! —
Ámbátor nem volt szerencsém
tisztelt öcsém uramat a honért
és szabadságért velem együtt
vérezve láthatni, midőn a
Lengyelhon fehér sasán nagyra
hízott agyaglábú colossus az
oszt-rák kény segítségére sietve,
az általam büszkén lobogtatott
nemzeti zászlót a Kárpátoktól
az Adriáig

vérbefojtá s én 97 sebekből csergedezve lerogytam a földre,
melyből többé nemcsak hogy néhány száz holdakat, de egy talpalatnyit sem nevezhetek magaménak, — azért mégis érzem, hogy tekintetes öcsém uram oly csillag

hazánk borús egén, mely messze a századok éjébe van hivatta vetni dücső sugarait. — Ime a gyapjuzsákon tespedő anglus, a — bocsánat ez őszinte szóért — hunczut német, sőt még a francia testvérnemzet is hiába töré fejét felfedezendő a léghajó kormányzásának titkát, és tisztelt uramöcsém, nem hitvány thejorijákkal, hanem csupán hazaffiui ihletettségből s nemzetközi vasparipázásokból szerzett magyaros gyakorlati érzékkel vajmi könnyedén meglelte azt.

Én, ki e honért egy hosszú és dicsteljes éltén át buzogva, hitvány pótkataszteri alkalmazásban vagyok kénytelen elfogyni, mint a kiáltó szó a pusztában, én ma ismét örömben s hazaffiui lelkesedésben érzem uszni ezt a hü vén szivet, magyar hazaffi által látván föltalálva a kormányozható léghajót, mellyel a visszaállítandó önálló magyar nemzeti hadsereg fölszereltetvén, visszlészen állítható Nagy Lajos dücsült királyunk birodalma, s mely hogy repül-e, vagy nem: előttem mellékes kérdés csupán.

Ámha másrészt végig tekintek a rút hálátlanság azon lánczolatán, mely vörös fonálként huzódik át imádozt hazám erányabani viselkedésén; ha látom magamat, ki nem csak véretem, de drága nőm stafirungjának hat darab ezüst kanalait is a haza oltárára lerakva, e nemzetet ugyszólván megmentém — s ha látom, hogy ezért a négy ujonnan szervedzett államvasuti igazgatói állások betöltésénél is szemet huny érdemeim előtt a hatalom, sőt tölem még egy harmadosztályú állandó szabadjegyet is sajnál, mig a korrupció hydrájának zsebét milliókkal tömi; — s ha látom gyermekeimet, kik szintén készek voltak kora ifjuságuktól fogva végsőt lehelni e szent honért; ha látom a nagyobbikat, *Lénárdot*, ki az adóhivatali díjnokság keserű kenyeréből szép tehetségei daczára magát protekció hián magy. kir. tvszki végrehajtóvá felküzdeni nem birta, s így elvetve a nyomorult államszolgálatot, addig is, mig valamely életbiztosítási utazó ügynöki állomást nem nyerhet, mint gyógyszerészeti laboráns kénytelen tengeni; s ha látom a nemkevésbé kitűnő kisebbiket *Lőrinczet*, kit a pénzügyöri pályáról a kormány pressió leszorítván, jelenleg az államvasutakhoz fékezői állásra pályázik, melyet ha el nem nyerend, egyedül a hirlapírásra leend utalva, — ha tehát mindezt látom, — akkor keblem keserve e szót szeretné tekintetes öcsémuram elé dörögni: eddig és ne tovább!

Igen is, szeretném azt tanácsolni, hogy az imádott és hálátlan haza nagygyá tevésére irányuló felfedezését, példámon okulva, fedezze ismét le, nehogy ismét egy újabb közlekedési eszköz jusson a nemzetölő kormány kezébe, melyen a honfui érdemtől a szabadjegy szintén megtagadható legyen, s nehogy tekintetes öcsémuramban, ki a kormányozható léghajót teszi le a haza oltárára, új áldozatot szemeljen ki magának a hatalom hálátlan molochja.

Poharamat a kormányozható léghajó egészségére ürítem. Éljen!

(Misukám, ha félig szíttad a pipádat, hoczi — hadd folytatom.)

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődésel.

Van itt ész!

Tömérdek sok, esztra, hivatalbéli, fain m. k' ész!

El is tátotta a száját a sok hájfejú purger ott a város házában, hogy beadta a jeleütésünket a nagyságos feőkapitány ur ú melltósága, oszt látta a czibilség belülle, micsoda nagy dógokat vittünk mink véghöl: hogy uralkodtunk omlibuszos kocsisokon, sipistákon, östvéli dámaikon, meg éjjeli kávéson — hány gazembert nyomozunk éréllesen, hány gyilkosságnak a sarkába vagyunk mán, esszóval, hogy mien gyönyörűségesen fönn tartottuk mink az röndöt, akinek lönyyi muszáj.

De nem is hiába bámútak azok a málé lakos uraimék, nem hiába dicsértek meg még azok az irigy naszszájú ténsurak is, mer tesszen meghinnyi, nagy dolog az a rönd. Itt van mingyán most: nem e azt kívánják tüllem, hogy minden gyámoltalan helbélinek a gondját visejem, hogy be ne zúzza az orrát a síkos oszfálton? Hát igazság-e? Nem mondom, hogy nem szívessen segítetek hummi takaros fehérnépnek, ha el tanát csuszni az istenadta; hanem hogy én legyek minden hitvány birgérnek az ú mennybéli juhássza — ammán sok, ami meg sok, a'nnem rönd, pedig röndnek muszáj lönyyi!

Aztán ha még vóna érte köszönet! — Dehogy van. Dehogy van. Nincs! Híjjába vagyok az egész világ legkülönb m. k. rendőrsége, híjjába tartok ien nagy röndöt, híjjába csiptem el csak nemrég is az Gazdag uram testi gyilkossait, ki is vallattam őket — amint egy kis apró iczipiczi bajocska történik, uczezu neki! — nyakamon a naszszájú ujságiró ténsur valahány van, oszt röhög rajta a vízfejü czibil, ahelett, hogy az én pártomat fogná. Itt van tesztem a Mamács dóga. Hát biz' a megszőkött,

az a gézengúz, pernahajder, Olájországbul kizsuppút, Mendli zsidónak született, krisztustagadó akasztófa czifrasága — de hát kérem átozással, oan nagy baj az? Iszen van itt kéznél ölég gazember, tesztem föl itt van a Támár ur, majd leüli ez amannak a részit is. No meg majd megcsipem én még eztet a bitang Mamácsot is, csak ekkis türelem lögyék, mer iszen nyomába vagyok én a csirkefogónak. Azér, hogy most ü van elül, én is lehetek ám még hátul!

Aztán meglesznek ám kérem a Lámpliné gyilkosai is. Meg azok, szent ho' mmelesznek. Eddétig is elfogtam valami kétszáz gyilkosát, csak hogy nem akarták bevallani a hunczfutok, hogy ük az igaziak. Má most tesszen itt eligazonyyi! Hunnan tudgyam én, ki cselekedte, mikó mindenki tagadja? Csak nem nézhetem ki az orráról? — De azér mindegy! Csak zárom be őket tovább, maj csak akad valaki, aki bevallja, hogy ü tette. Azé nem is tudom én mi haszna — ahhó, szolléjtott valaki? — mondok, mi haszon van abbul a defektivekbül, ha uliformába se járnak? Hogy ösmérjen mán arra rá az igazi rendőr? Mer csak egy rubintos gyürüt lássak meg az ujján, én bekésérem, megvan az áflóf, hogy ez a Grániczkövi ténsurnak a bécsi bótjából hozta a smukkot, oszt csak kisül, hogy defektív. A nevüket se tudják, a bejelentő hévatalba meg czibilnek vannak bejirva. Hát rönd az ien? Alyigha nem az az Egléder fiskális ur is csak afféle defektív, akit arra használ az törvény, hogy kijugraesza jaz melltóságos feő ispányokat az placzra, hogy tünnek oan ilhetetlenek lönyyi? Azé kapnak is most ekkis erőt a fölsiges Tisza Kálmány ur feő miniszter ü szentsígitül, hogy máskor ne hagyják ugy vekszányi magukat az tekintetes komisz izralita prókátor urak ü masságaiktul.

Hé omlibuszos, nem tudgya kend, hogy tilos az sebes gyors hajtás? Mi?! Mit mond kee? Hogy elrekedt a hóba, oszt nem tud odább mennyi, nem hogy gyorsan hajtana? — Hogy mer kend feleselni, azt a Ponczius Pilátussát! Má most csak azér is mars be, mer r. m. l.!

NEMZETGARÁZDASÁG.

A kolozsvári „Economus” alapszabályai.

1. §.

Az alaptőke, mellyel a társaság működését elkezdi, 30,000 frt.

2. §.

Ez óriási összegen összevásároljuk Erdélyt.

3. §.

Kibecsljük a magyart és székelyt.

4. §.

A maradékot pedig beiszszuk Dakoromania egészségére a »Zöld mamaligához« czimzett nemzeti csap-székben. *)

*) Hát csak ezt az egyet bírták eltanulni a magyarhoni gründolóktul?
A szerk.

BUDAPESTI ÉLETVÉNY.

A sarkibuday.

Fergettes csibak.

Akinek van kedve.

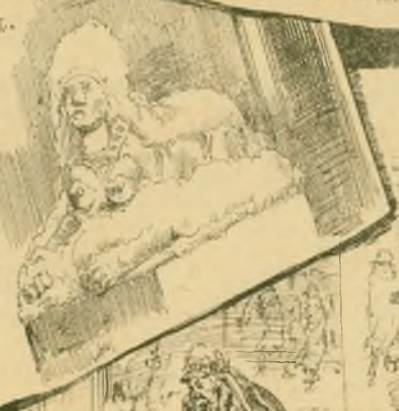

A hóval szembe.

Felvonások.

Az egész élet.

A szegények búsaja.

Sorozatát megdőlhet a hó alatt.

A lefordított sark és sarkb.

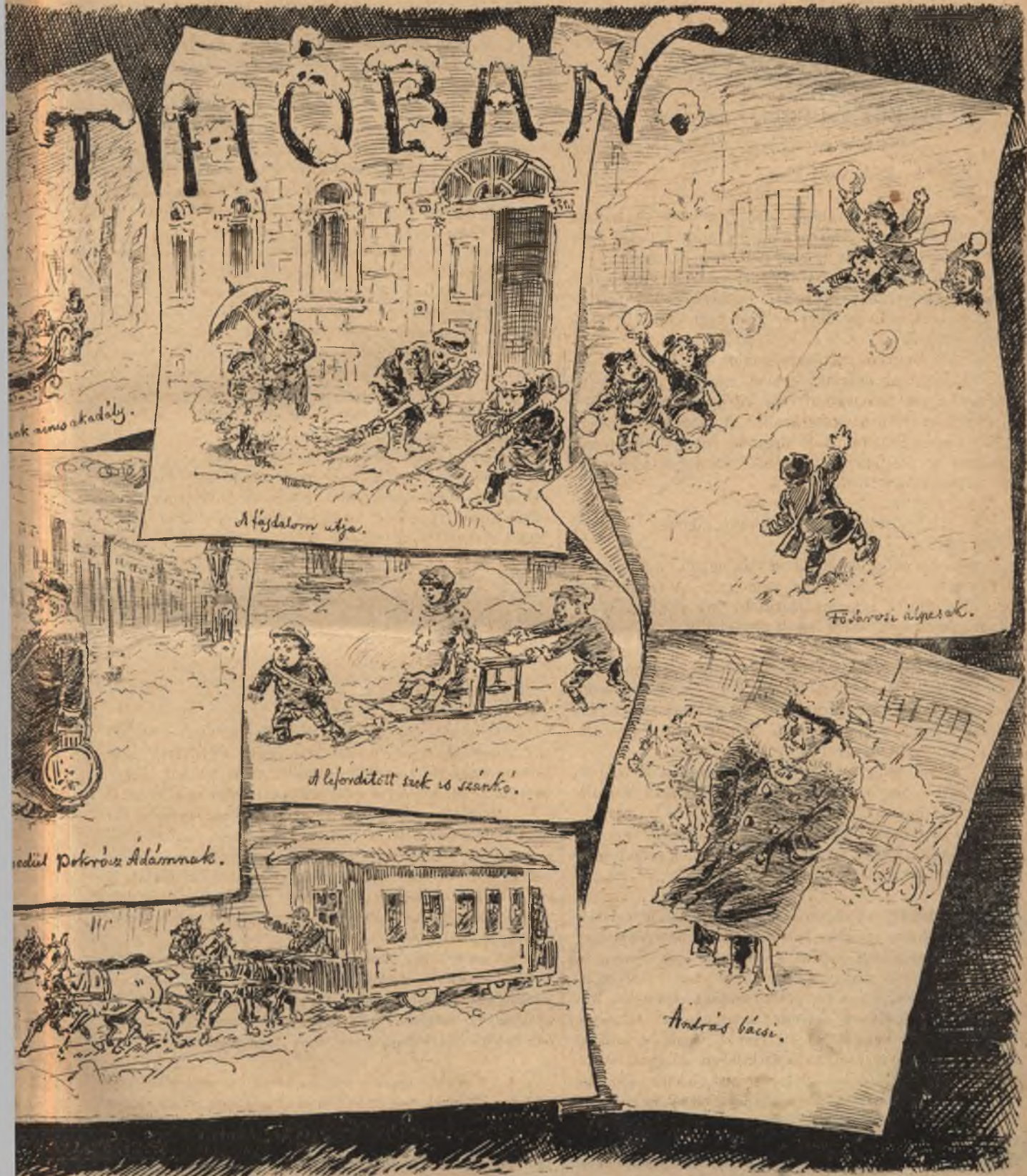

András búsja.

Székely búsja.

...nk nincs akadály.

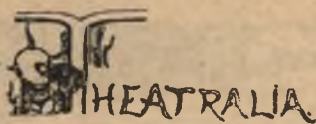
A fagydalom útja.

Fővárosi úlpercek.

A lefordított sűk és szánkó.

...edül Péterovics Adámnak.

András bácsi.

Javaslat a budai színház tárgyában.

— Fogalmazta Dr. Ország Sándor. —

Mi több: Buda vagy Pest?

Buda!

Az egyesült fővárost nem Pestbudának, hanem Budapestnek hívják, ami azt jelenti, hogy a fiatal Pest deferenciával átengedi az első helyet ős Budának.

Annak, melyről a költő énekl: »Ős Buda gyermeke fel szaporán!« Mért nem énekl: »Ős Pest gyermeke fel szaporán?« Mert ős Pest nem létező, tehát gyereke se volt!

Buda magasb talaj-szinvonalon áll Pestnél. Eszerint Pest Budának lábainál terül el, ami nem egyéb, mint alattasságának terepviszonyilag kifejezett nyilvánulása.

Mindezekből mi következik? Az, hogy Buda első-séget érdemel Pest fölött. S mégis mi tengődünk színház dolgában a pestiek kegyelméből! Ez a visszás helyzet nem tartható fenn tovább.

Követeljük:

1. a Nemzeti Színház Budán hétszer játsszék hetenként.

2. E hét előadás közül kettő legyen budaiak számára, mert többet ős Buda nem győz. A fennmaradt öt előadás pestiek számára tartandó, kik midőn Budára siklani kénytelenítettnek, csak tiszteletök adóját rójják le ős Buda iránt.

3. Mivel ős Budán még sokan tudnak németül, a Nemzeti Színház kötelezi magát, hogy évenként három hétre lehozza a bécsi Burg összes személyzetét. Ezt persze csak addig, míg a Nemzeti Színház tagjai elsajátították a burgszínház nyelvét és repertoírját.

5. Olasz staggionét egyelőre még nem követelünk, de azt kikötjük, hogy évenként egyszer Pattit leszállított áron hallhassuk.

Ha még ezeket a méltányos kívánságokat sem teljesít nekünk, akkor ős Buda gyermekének szeme méltán könybe borulhat.

*

Népszínház. (»Tunikás lányok«.) Haladás. A vidékről a fővárosba kerülni rendszeren haladást jelent. Nem Jancsi, se nem Sári, hanem Gusztó és Nina. »Lokalposse mit Gesang in 3 Acten«. Vaudeville, melyet kísérlett már meg Szigligeti is. Kísérletnek a *Gerő* jelen műve több, darabnak kevesebb. Két alakjáért azonban nagyon érdemes a megnézésre: az egyik *Tóth Ilona* bájoló naivája. E művésznőn fogott a kritika. Tapsikoló ártatlanságát, madárka szokelléseit elhagyta, tartalomban növekedett. A másik alak — már inkább alakítás, mely pedzi az alkotást — a *Szathmáry* Árpád házmestere. Kár, hogy német voltának igazolásáért annyit nyult bele a *Gottleben* és *Fürst* urak präteri dictionariumába. S még egy mellékszemély is ugyancsak szórta a lichtenthal szólamokat. Versengésből? Hogy mi okból öltözködött ki, gyári munkás

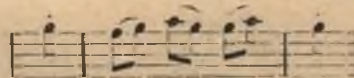
létére, máramarosi lengyel zsidónak: annak csak *Dicsőffy Lőrind*unk a megmondhatója.

Blahánét még nem láttam szerepben, amely oly kevésbé vág a természetéhez; pedig folyton énekel benne. Az is igaz, hogy nehéz megokolni: egy huszonnégy óra alatt mikép válhatik egy ép eszű, ép szívű eselédány tunikás kisasszonnyá; valamint nehéz megérteni azt is: önérzetes, becsületes munkánló létére, hogy foghatja magánál a jegyese pénzét, melyet ennek a kezéből kiránt. Szerelmi zálogul? Tudjuk mért. Nagy sziüksége volt arra a takarékpénztári könyvecskére a szerzőnek, hogy a »katharsis« deficitjét fődözze vele. Mégis adósunk maradt.

Szabad-e hozzá szólnom a *Blaháné* éneklési modorához?

Aki annyira élvezem az ő édes hangját, jogot váltottam, tiltakozni az ő édeskésé váló modora ellen; az ellen, — ó mért, hogy enyhébb szót nem tudok rá! — az ellen a szinte nyávogó hangfűzés ellen, mely siránkozássá higitja a panaszt, beteges jajgatássá az epedést. S hogy már ennyit kimondtam — kifogásom van az intonációja ellen is. Félre ne értsenek! Nem hagyja el ő hűtlenül a kísérő zenét, sőt — keresi. Hiszen ez az épen! Kerülőkön közeledik az első hanghoz, pedig azt — mint egy régi jó kappelmeister mondá — a szarván kell fogni mint az ökröt, határozottan, tétova nélkül.

De hiszen ezek az apró fogyatkozások csak az ő fényének árnyai. Hogy a zeneszerző urak sokat élnek vissza az ő bájoló énekművészetével, tanusítják azok a minden magyaroságtól elrugaskodott, minden magyaros érzék híján a nóta lelkét soha föl nem ismert, fülre színvak hangszerelesek, melyek, vergődve a meg nem értett népiesség s a meg nem érzett czigányosság között, hozzák világgá az ő megegetni való partitúráikat. Hol van nagy Magyarországon az a paraszt lány, aki így fejezi be a dudját?

Dalában a nép nem indul a cigány után — csak táncol a muzsikáján, amely muzsikát persze a nótának arany kendere guzsalyáról szedi, hogy édesen zengő fonalait azzá a káprázatos tündérruhává szője, amelyet »csárdásul« ismerünk.

Megfoghatatlan! Itt születtek, itt élnek ezek a karmester urak, hallgatják a cigány büvös harmóniáját, s meg nem hallják. Tompa nyük nem élvezi annak zamatját: náthás, bedugult szívük nem szíjja be annak füszereszámos illatát. Sőt — ó, azok a »tábornoki alhangban« megrekedt schulmeisterek! — még fölennyel néznek le a cigányra, kaputos koldus a rongyos királyra.

Kont ur, úgy látom, közelebb éri azt, amit a színpadon énekel népdalok kísérletétől kívánok. Még csak egy kicsit köll leszállnia pulpitusának hideg magasáról, hogy fölemelkedjék a való magyarossághoz. Ez, ha úgy tetszik, paradoxon, de legjobb tudom vele kimagyarázni, amit mondani akarok.

*

(»A királyné csipke kendője«.) Mióta a népszínház népszínház: ily kerek operette-előadásnak még nem voltam tanuja. Szinte a »Palais royal«-ban képzelém magam, oda, hol a világon a legjobbiztien nevet az ember. Ez a *Németh*, aki a király tanítóját adja, nagy *acquisitio*. Komikai erejével diszkrétan él, s igazán énekel, nem csak hápog. Kitünő a darab *Tisza Kál-*

májja, már hogy miniszterelnöke is. A királyné (*Sik Gizella*?) hódító szép Hangja úde, csak hogy még bánni nem tud vele. *Pálmai* Ilka aranyos királyka: pezsgő, vig, könnyelmű, szerelmes, elegáns. Csakhogy inkább sikong, mint énekel. A temperamentum tulhabzása, a hang elsekélyedése okozza-é? Ki mondja meg? S jelmezei! Fejtől csipőig festői, azontul szobrászi. A trikó selyem horgain át igazatosan tündöklött a gyöngyszínűt bőr. Ha vannak fogyatkozások, amelyekre *lőll* — vannak előnyök, a melyekre nem lehet szemet hunyni. Szintén kiváló *acquisito*. Az igazgatónak is. *Bacche Evva Evoe!*

Csengő hangon, gyújtó lévvel egyedül *Maryó Ozélia* dalol. Csak el ne csábítsák az Operához. Ott a Komáromy *Marriska* bus példája. A szuffiták fölött uralkodó istenek tudják, mért hagyják menni. Hangja úde, kolaraturája nem mutatja a pattilag sűrű pergését. De a hány szemet kiereszt a torkán, az kedvesen perdül. Humora, kelleme van. Ez még nem elég ok az elbocsátásra.

A fölvonásközökben a kis *Milanollo* lányok hegedültek. *Milanollo!* Alig anyányi babák vehetik föl csak büntetlen ezt az igazetes nevet. Nem a tanítás, de a szelidítés csodáit bámultam e két gyermekben. Mily könyörtelen szigorral szoríthatta őket a mesterök! A nap még bele nem süttött az ő bimbó lelkükbe, csak a hangszerszám zengett az ő kövérke kezeikben. De takarosan, szabatosan. Majd ha hegedűjökkel vele zeng a szívök is, bámulatunk csodálásra fog válni. Majd ha nem a mester fog állani a szinfalak mögött, hanem az anyós.

Cs. B.

Barkány Mária! Mily öröm és lelkesedés a magyar lakokban! A zene, festészet és szobrászat lehet nemzetközi. De a költészet és színművészet ahhoz a röghöz van kötve, amelyen bölcsőnk állott. *Barkány Mária* k. a., a német színpad dicsősége — nekünk, ha igazán az a nagy művésznő, akinek hirdetik — csak bánatunkra szolgál, mint vagyunk vesztese a *Lenau Miklós* és *Beck Károly* lantjának. Éljen *Jászai Mari*, aki angolul is tud! Éljen *Helvey Laura*, aki németül csak olyan szépen beszél mint magyarul! Ők a mieink maradtak.

CHAUVIN.

*

Gyanta villámok.

— Szeretnék tudni intendanst, aki a Szigetiekkel — s akivel a Szigetiek meg lennének elégedve.

— *Náday* zavarban van; nem tudja: *Mihalovicsnak*, vagy *Jósikának* köszönjön-e mélyebben?

— *Beniczky* épen jókor lenne intendans helyettes: mert eltilthatná a neje darabját.

— 12,000 forintért még *Laczi*, a »gyeni« is elhagyná a babárdus pályáját.

— Valjon tudják-e a jelöltek, hogy mi a fő teendőjük? Színészként jól állani.

— *Mihalovicsnak* mindene van az intendánsi állásra, csak bárósága nincs — *Jósikának* semmije sincs, csak bárósága van.

— *Ujháznak* kapóra jött a betegség — legalább oda nyilatkozik, ha felgyógyul, akit már megtettek.

— Nagy *Imre* hallgat — ő csak az asszonyokbam válto-gató.

KULYSSÉS.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Én is terjesztettem exposét az öregem elé. Azt hiszem, e számok csoportosítása elég ügyes. Ime itt van:

Szükséglet:	frt. kr.	Fedezet:	frt. kr.
1. Egyetemi tandíjak	250 —	1. Hazuról 10 hóra	1000 —
2. Vizsgadíjak	200 —	2. Mamdtól	450 —
3. Jogi szakkönyvek	300 —		1450 —
4. Lakás 10 hóra	200 —		
5. Étkezés	300 —		
6. Fűtés, világítás, mosás	300 —		
7. Ruházat	250 —		
8. Díj az egyetemi könyvtárba	100 —	Hiány	800 —
9. Díj az academiái könyvtárba	150 —		
10. Díj az egyéb könyvtárakba	100 —		
11. Rendkívüli kiadások	100 —		
	<u>2250</u>		<u>2250</u>

— Hanem az öreg sem balek-firma ám! Tudja tapasztalásból, hogy a deficit mindig nagyobb szokott lenni az előirányzottnál. No se baj, — legalább a póthitel iránti előterjesztéseim nem érik készületlenül.

— Hogy a rengeteg hónap valami hasznát vegyem, haza irtam az öregemnek, küldjön forspontra pénzt, különben a nagy hó miatt kénytelen leszek a közlekedést az egyetemmel megszüntetni. De lefőzött az öreg, azt sürgönyözte vissza: »Hófuvas folytán a közlekedés szünetelvén, pénzt nem küldhetek.«

— Mióta nem tilos, nem is reiczol engem a ferbli. Rá is czitáltam a multkor a Formágyiban Dóczyt:

»Rekontrában, besszerben mennyi kincs,
Nem is ferbli, amelyik tiltva nincs!«

— Nagyszerű gyerek az a Szentirmay Kóbi! Kitűnő alperesi arc! Nem is olyan, mint egy zsidó, hanem mint egy hitközség. A mióta szabad a ferbli, hatszor blindel és szenvedélyesen hoz.

Halott égetés.

Tek. Légrády Károly első magy. kir. halottégető albumába.

**Ha a halál így szól: elég!
Terved szerint testünk elég
És nem leszen sir-töltelék
S mindezzel tisztább lesz e lég.**

Sz. K.

mint drusza.

*

**Hogy a koporsót az urnák,
Jogos helyéből kitérjék? —
Nem megyünk bizony mi lépre!
Éljen csak a pompe-funébre!**

A koporsó-készítők.

**El veled gyászos koporsó,
Ütött órád, az utolsó,
Kik az urnáknak baráti,
Kiáltás: vivát Légrády!**

A fazekasok.

**Az éhező élők elül
Mind eleszik telhetlenül
A holtak a földet.
S most hogy fázunk: hát ugyancsak
Befütnének a holtaknak —
Soha ilyen zöldet!**

A fázó éhezők.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Dalton úgy vette észre magán a színvakságot, hogy a zöldet makknak, a nyolczast tizesnek guszálta.

— Jézus Krisztus Karácsonykor született.

— Frigyes kötelezte magát a reformációt országában nem engedni meghonosulni.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Koboz. Dala a mi felajzott idegeinket nagyon megtépte. — **B. S.** Sorát ejtjük. — **M. K.** Helyes! Megérdemli a rovást Grün-

blatt Jónás ur, amért a levele borítékán nem használ magyar felírást is. De — milyen véletlen! — ugyanonnan, perze más kézből, veszünk egy levélborítékot, mely kilencz águ korona alatt mutatja a következő körírást: »Eisenbahn-Station Szomorfalú. Post Nagy-Appony Telegraf.« Eltétosodott magyar község magyar főuri birtokosának német czime. Szomorfalú, Szomorország, közművelődési egylet, germanizáció, horvát-

szász-oláh szimpatiaik, magyar nemzeti kormány, zsidó hecz, éljen a haza! — **N. I.** Megkévsé jött, különben az e számbeli nagy rajzunkban egy fiókot fentartottunk volna a részére. — „**Verselő képviselők.**“ Képviselőközi tréfának jeles. De a második részét félre magyaráznák, ha közölnék. — **J. J.** Egytől-egyig bevált. Fehér zászló a házunk tetején. Egy rabja sincs a papiros kosárnak. Csütörtökön érkező dolgozatra még lehetünk tekintettel. Pénteken már késő. — **Fridolin.** Kicsi tévedés csak. — **Don Caesar.** A francia-magyar orthografiának akkor volna jogossága, ha írt volna a választóihoz; de így csak beszélt, s beszélni magyarul francziás helyesírással nem lehet. A sok nyelvtani vétség szándékosság vagy tudomány? — **Csmdnr.** Önnek fontos lehet a gyors közlés, de lapunknál más tekintet határoz. — **Hvs.** Fölhasználtuk. — **S. Gy.** Végre ön is mutatkozik már. Szívesen látjuk. — „**Aranyos G.**“ Ha eredeti. sem bir elég érdekességgel. — „**A sors játéka.**“ Nem az ily czímű munkáról akarunk szólni, hiszen az még meg sem jelent. De van egy szavunk ahhoz a csodálatos felfogáshoz, melyhez képest a munka bérét venni szégyen. A kiadóját, mint maga mondja, »nem az üzérkedési vágy indította a kiadásra.« Hát mi? Millióinak ólom sulya, amelyen könnyíteni akar? A szerző meg így: »A provinciális lapok közül is alig van néhány (mely stélus!) melybe olykor, minden honorariumra való igény nélkül. . ne dolgoztam volna.« Az ingyen munkával csak olcsó dícséret jár. Legszebb, meit legigazabb dícséret a *díjazás*. És egy sorral odább: »Évek során fáradozom e keserves kenyéret adó pályán.« Tehát mégis kenyérért dolgozik, mint mi valamenyien. Rá köllött egyszer mutatni erre a fonákságra, mely alá, ha nem is mindig a tehetség, de igen sokszor rejtőzik a don Ranudos kömikus kevélysége. — **Srly.** Üdvözlő levél ment. Pax nobiscum! — **A. A.** Jóízű részei vannak. De nagyon is egy felé vág, s az az egy — tán csak egyecske, nem égeti a nagy közönség kíváncsiságát. Érjük be vele, hogy:

*Dicsőffy Lórándok nincsenek már bába,
Mindnyójan ott isznak »Hôtel Fehér Lúba«.*

Pécs. A szini előadás d. u. 3-kor kezdődött s a pénztár, mint a szinlap hirdeti, csak esti 6-kor nyílt meg, s mégis volt publikum. Ez már valami! Solymosi nagyra lehet az ilyen sikerrel. Az igazgató ur egyáltalán nagyon szabatos ember lehet. A »Próbanyil« német nevét, hogy az ottani pugrisok is megértseék, így magyarázza meg nekik németül: »*Die probe Pfeil.*« Vi vár főr Stelling? — **Dubi.** Nehány jó akadt közte. — **Cs. L.** Csakugyan; a Gábor uraknak nem smakkol a kása, de bórbe töltik, aztán köll nekik a hurka. — „**Frdmbllt.**“ Ügyes szerkesztés valóban. De nem rajtunk mulik, hogy a csere viszony által meg nem szerezhettük magunknak az olvasmány kellemkeit. — **T. R.** Az alak típus. De hányan ismerik? Hanem azért meghányjuk-vetjük. Üdvözlét! — **K. E. A.** »*Kis Lap*« olvasója ha beküldi: mernék biztatni, hogy amire megnő, lesz tán tehetsége. De felnőtől kezdetleges. — **Bécsbe.** W. vállalkozót tán figyelmeztethetné ön is, hogy ha magyar programot nyomat, kérje meg annak javítására valamely magyar vendégét. Különben: stella confidente. — **L. F.** A tanulmányt figyelemmel fogjuk elolvasni. Mért nem mutatkozik ön nálunk? — **Dionysius.** A mostaniban már több a sitergés. A multkori nem volt véletlen. A többire nézve: égben az irlalom! — **L. A.** Be fognak mentetni. — „**Lotti néni.**“ Megérdemelné a gondosabb kidolgozást. — **A. R.** Milyen hozzábátórodás! (T. i. Zumuthung.) — **Szőrénybe.** Az ottani magyar kir. postamester ilyen indorsatával küldte vissza a levelet: »Adresatu nu se afla in Slatina.« Éljen a haza! — **T. A. S.** A hordár a *kiadóhivatalban* járt. Maga a tréfa, az objectum s a kísérő szöveg, nem elég világos előttünk. — **B. M.** Mit jelent a n.-kőrösi és czeglédi »előkelő« ifjuság, azt ott helyben jobban megmagyarázzák önnek. — **P. D.** Möglősz. Ezer köszönet. Annak a másíknak a késésében mi nem vagyunk bünösök. De jönni fog mert jönni muszaj, mondja az köttő. — **W. Á.** Résen állunk. Mozogtatik. — **B.** Semmi nyoma a reklám! H.-oknak, ha csak nem a már régebben megjelenteket nem érti, melyek u. l. figyelmét kikerülték. — **M. L. A.** »*B. J.*« 1. v. 2. kötetében. — **O. P.** Nagyon orresavarintó tréfa az.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles közönségi iratok olytán ezen legújabb és legelső mértékben rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legbővebb tapasztalatokkal párosulva, értékesíttetnek, a legmelegebben ajánlható. 3

Dr. LEITNER
42 év óta fenálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 18. sz. titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stricturákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bőrbajokat, rühöt 2 óra alatt, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, a nélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponkint reggel 6—9-ig, d. u. 1—5-ig és este 7—10 óráig.

GUMMIÉS HAL- HÓLYAG

csak valódi páriál, tucszatonként 1 frttól 5 frtig, rövidék tucszatonként 2 frt. Legúj. páriál óvatossággal szicsok (Safety-Sponges) tucszont 2, 3 forint, legfinomabbak 4 frt. Továbbá többrendbeli különlegesség. Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve. Szállítás a legnagyobb titoktartás mellett (utánvételt is.) 11

Weisz J. jun.,
Bécsben, Ill. Löwengasse 28^I

HARTMANN K. T.

látyszerésznél

Budapesten, Dorottya-utca 8. szám alatt

kaphatók jutányos áron:

Színházi látcsövek legfinomabb achromatikus üvegekkel, bórrel bevonva, elefántcsont-, békateknő-, gyöngyház foglaltványokban és Alumíniumból; kettős tábori látcsövek; távesővek, szemüvegek, orrcsüptetők, lorgnettek arany, ezüst, békateknő és nickelből; olvasó-üvegek, nagyító üvegek, góresövek, stereoskop készü-lékek és képek, varázslámpák, fátolykép készülékek finoman festett képekkel, kaleidoskopok, graphoskopok, finom higany légsúlymérők, Ane-roid és Holosteric főmlégsúlymérők faragott fa- és bronz-foglaltványok-ban, szoba- és ablak-hőmérők, iránytűk, legújabb szerkezetű félesuklós schweiczi rajzeszközök, Riefler-féle hengeres rajzeszközök, metronomok és egyéb

alkalmi ajándékok.

Kivánatra árjegyzékek bérmentesen küldetnek.

Erven Lucas Bols, es. k. udv. és német alf. k. udv. szállítók

fennáll 1575 óta,

Amsterdam,

különlegességei:

Curacao-Anisette, az ország minden elsőrendű ke-reskedésében kaphatók.

Az ATHENAEUM könyvkiadó hivatalában Budapest (Ferencz-ter 3. sz.) * általa minden könyvkereskedésben, Bécsben Szelinski Györgynél, (Stephansplatz 6. sz.) kapható:

Kemény Zsigmond.

A forradalom s a kiegyezés.

Második javított, és bővített kiadás.

IRTA:

Beksics Gusztáv.

Nagy 8-ad rétt 292 lap. — Ár 2 forint.

2 frt 10 krnak előleges (postautalvánnyal való) beküldése után a mű bérmentve küldetik meg.

Az Athenaeum könyvkiadóhivatalában Budapest, (Ferencz-ter, Athenaeum-épület) és általa minden hiteles könyvtárunknál kapható:

**AZ „ATHENAEUM“
NAGY KÉPES NAPTÁRA
az 1886-iki évre.**

SZERKESZTI:

CONCHA KÁROLY.

Huszonhetedik évfolyam. Rendkívül dús szépirodalmi olvashatóval, 31 képpel, közhasználati részzel (budapesti kalauz, színházi árad, fogyasztási adó-díjjegyzék, posta- és táv-irda-árszabály, országos vásárok stb.) Tíz ivre terjedő tisztá címára, melyhez kimerítő hely- és tárgymutató van csatolva, a fővárosi, vidéki és bécsi ügyvédek, továbbá Budapest főváros és 122 vidéki város tisztikarának teljes névsorát tartalmazza.

Naptárunk tisztá címára nemcsak a legteljesebb és legpontosabb (mert közvetlenül a küt-ökből szerkesztett), de egyuttal az egyetlen, mely teljes betűrendes hely- és tárgymutatóval bir, melynek segítségével mindenkit, illető helyén azonnal fel lehet találni. Egy tisztá címár pedig tulajdonképp csak ily tartalomjegyzék által válik használhatóvá.

Ára 1 forint. Vidékre a naptárt bérmentve küldjük meg, ha 1 frt 15 kr. előlegesen (postautalvánnyal) beküldetik.

Az emberek százezrei

köszönhetik **szép hajukat** az egyegyedül létező legjobb s legbiztosabb

hajnövesztő-szernek.

Nincs már jobb valami

a haj növésének előmoz-

fontartására és dítására

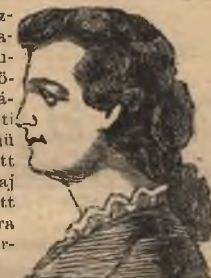
mint a világ minden részében oly ismeretes s híressé lett, az orvosi kar által megvizsgált, a legfényesebb és legcsodálatosabb sikerrel koronázott és c. ász.

al. az összes ausztriai b rodalomra s az összes magyar koronaországokra nézve cs. k. kiz. szabadalommal kitüntetett

Rezeda-göndörítő-hajkenőcs,

melynek szabályszerű használatánál a fejtető legkopaszabb helyei is teljhajzatuakká lesznek, a szürke s vörös hajzat sötét-zinűvé válik, csodálatos módon erősíti a hajtalajt, mindennemű korpaképzést pár nap alatt tökéletesen eltávolít, a haj kibúllását rövid idő alatt tökéletesen és mindenkorra meggyógyítja, s a hajnak természetes fényt ad, és

hullámszerűvé

képezi és a **legkésőbb korig megőrzi az őszüléstől.**

Rendkívül kellemes illata és pompás kiállítása által azonkívül még főújszét is képezi a legfinomabb pipore-asztalmak is.

Egg tégely ára használati utasítással (hét nyelven) 1 frt 50 kr, postán küldve 1 frt 60 kr.

Ismételadók jelentékeny elengedésben részesülnek.

Gyár és főközponti szállítási raktár nagyban és kicsiben

POLT KÁROLY

illatszerész és több cs. kir. szabadalom tulajdonosánál Bécsben, Josefstadt, Plaristengasse 14, saját házában, a Lerchenfelderstrasse mellett,

a hova minden írásbeli megrendelés intézendő, melyek a péusz előleges beküldése vagy postai utánvét mellett a leggyorsabban teljesítenek.

Pestben főraktár egyesegyedül

Török József gyógyszer. urnál,

király-utca 7. szám.

NB. Valamint minden jeles gyártmányánál, ugy ennél is utánzások és hamisítások lettek megki-értve, ennél fogva véteknél kértik a fennebb kijelölt raktárakhoz fordulni s világosan Polt Károly Rezeda-göndörítő-hajkenőcsért kérní, nemkülönben a fentebbi védjegyet tekintetbe venni.

AZ IDEI ÚJ

BÁLI- ÉS COTILLON-CZIKKEK

árjegyzéke megjelenvén, azt kívánatra ingyen és bérmentesen bárkinek megküldi

SEEFELNER I. L.

cs. és kir. udv. szállító

BUDAPEST, IV. VÁCI-UTCA 9.

Hölgyek

tanácsot és biztos segítyt nyerhetnek a legnagyobb titoktartás mellett, Uebermasser A.-nál, szülé-znő Bécs, I. Bognergasse 13.

Az ATHENAEUM könyvkiadó-hivatalában (Budapest, Feren-czik-tere, Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyv-árúsnál, (Bécsben Szelinski Györgynél, Stephaneplatz 6) kapható:

Az első nyom.

REGÉNY.

Írta:

BENICZKY BAJZA LENKE.

Kis 8-ad rétt, 229 lap.

Ára 1 frt 20 kr.

1 frt 25 kr-nak postantárványnyal való előleges b-küldése után a könyvet vidékre bérmentesen küldjük.

Csak 3 ft

A legszebb s legcélszerűbb

ÜNNEPI

ajándék.

(örök emlék az elhunytakról.)

Arcképek életnagyságban. Bármely beküldött fénykép után. Előleg 1 frt. A hü hasonlatért kezesseg vállalatik.

Bodascher Siegfried jutalomdíjazott műterme Bécs, II. Grosse Pfarrgasse 6.

Az „ATHENAEUM“ könyvkiadó-hivatalában Budapestben, Ferencczik-tere 3. sz. (Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvárúsnál, (Bécsben Szelinski Györgynél, Stephaneplatz 6.) kapható:

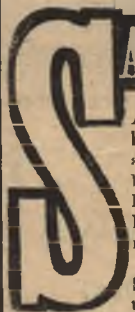
EMLEKIRATOK.

FRANKENBURG ADOLF.

Három kötet.

3-ad rétt, 760 lap. Ára 3 frt 60 kr.

MIDY-féle SANTAL-CAPSULÁK.

A mindennemű titkos betegség hólyag-hurut, kankó ellen mint gyógyszer ezelőtt oly általános közkezdveltségben részesült Copalva-balzám, ma már alig jó használatba, részint kellemetlen szaga és íze, részint a felbőfűgés, hányinger s más egyéb gyomor-bajok miatt, melyeket használata okoz.

A Midy ur által feltalált tiszta lepárolt Santal-szesz nem bir ezen kellemetlen tulajdonok egyikével sem, s 48 óra alatt még a legidültebb s legfájdalmasabb kifolyásoknak is anélkül, hogy a nyomorak terhére lenne s minden befecskendés segélye nélkül csaknem teljes megszüntét idézi elő.

Egy üveg ára, használati utasítással s 50 tokc eskával 2 frt 10 kr.

Raktárhelyiség Páris: 8. rue Vivienne. Budapestben: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél, király-utca 12.